

Loven går ud på at fastsætte regler for beregning af lejeværdi og standardfradrag for ejerboliger for indkomståret 1980.

Efter loven skal lejeværdien – der i 1979 beregnes på grundlag af ejendomsværdien ved 16. almindelige vurdering – i 1980 beregnes på grundlag af ejendomsværdien ved 16. almindelige vurdering forhøjet med 35 pct.

For samtlige arter af ejerboliger er den almindelige lejeværdiprocent i loven fastsat til 1,7 pct. I 1979 er procentsatsen $2\frac{1}{4}$ pct. for huse, der er anskaffet efter 8. december 1969, og for ejerlejligheder og 2 pct. for huse anskaffet før 9. december 1969 og for landbrugets stuehuse.

For personer over 67 år skal der anvendes en særlig lav lejeværdiprocent. Denne procent er i loven fastsat til 0,8 pct. For 1979 er den tilsvarende sats 1 pct.

For alle ejerboliger gælder, at lejeværdien efter loven beregnes med 5 pct., i det omfang beregningsgrundlaget overstiger 1 mill. kr. Beløbsgrænsen for anvendelsen af den høje lejeværdiprocent er i 1979 750.000 kr.

Standardfradraget beregnes efter samme principper som i 1979, men – ligesom lejeværdien – af ejendomsværdien forhøjet med 35 pct. Det beregnes med 1 pct. og udgør mindst 400 kr. og højst 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed.

Ud over disse regler indeholder loven nogle forenklinger af lejeværdiberegningen.

Det bestemmes først og fremmest, at reglerne om procentvis lejeværdiberegning udvides, således at de også finder anvendelse på ejerboliger i tofamilieshuse og blandede ejendomme, dvs. ejendomme, der anvendes både som bolig for ejeren og til erhvervsmæssig virksomhed. Efter de hidtidige regler fastsættes lejeværdien for sådanne ejerboliger efter et skøn over udlejningsværdien.

Under udvalgsbehandlingen i skatte- og afgiftsudvalget blev det bestemt, at skatteministeren ved 2. behandling ville fremsætte forslag om loft over stigningen i lejeværdien, og loven indeholder således regler om, at stigningen i lejeværdi for indkomståret 1979 til indkomståret 1980 højst kan an-